

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן משנה דודו (דוד) ברקוביץ ז"ל

בן רינה ועמנואל

נולד בבוקרשט, רומניה

בתאריך כ"ג בחשוון תש"ח, 6/11/1947

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1969

שרת בחיל התותחנים

נפל בעת שירותו

ה' בתשרי תש"ל, 17/9/1969

נקבר בהר הרצל

אזור: C חלקה: 3 שורה: 17 קבר: 3

בן 22 בנופלו

קורות חיים

בן עמנואל ורינה. נולד ביום כ"ג במרחשון תש"ח (6.11.1947) בבוקרשט שברומניה וסיים שבע כיתות בעיר מולדתו. בבית הספר שררה רוח הנוער הקומוניסטי אך בית הוריו היה ספוג ערכי תרבות ומסורת יהודיים וגעגועים עזים לציון. אביו היה פקיד ואמו - מורה לכימיה ולפיסיקה בבית ספר תיכון. ממנה ירש דוד נטייה לחינוך ולהוראה וכבר בכיתות הראשונות של בית הספר היסודי הורגש הדבר ותלמידים חלשים היו נשלחים אליו שיעזור בלימודיהם. בשנת 1948, שנה אחת לאחר שנולד, נכשל נסיונה של המשפחה לעלות לארץ. כעבור עשר שנים ניסתה המשפחה להגיש בקשות לדרכונים ושלוש שנים נאלצה לצפות להם. הורי דוד פוטרו ממשרותיהם ואחותו הבכורה שלמדה בשנה הרביעית בפוליטכניקום, נאלצה להפסיק את לימודיה. בראשית 1961 זכתה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

המשפחה לעלות לארץ וכך נתגשם חלומה וחלומו של דוד. למרות שלא הגיע בבוקרשט אלא לסיומן של שבע כיתות, התקבל דוד כתלמיד כיתה ט' בבית הספר התיכון על שם קוגל בחולון, מקום מושבם הארעי של ההורים. לאחר שקיבלו עבודה בירושלים, עברו יחד עם אחותו שמה - ודוד נשאר לבדו בחולון, קשור לבית ספרו וללימודיו. עברו על דוד חודשים של חבלי קליטה והסתגלות קשים. הוא התגורר לבדו בצריף ונאלץ לדאוג לכל צרכיו מלבד השלמת ידיעותיו בעברית. אולם חיים אלה חיסנו אותו וחישלו את נפשו. כשהגיע לכיתה י' הצטרף דוד לבני משפחתו בירושלים ונתקבל לכיתה י' במגמה החברתית בבית הספר התיכון שליד האוניברסיטה העברית. הוא הצטיין בהתמדה וברצון ללמוד ולהשלים את החסר ובגישה אינטלקטואלית ואינדיבידואלית. הוא אהב לטייל בארץ ולמד להכירה גם מתוך ספרים ומפות וגם בעזרת חוש ההתמצאות שלו. היו בו הרבה רוח ועדינות נפש ולא היה מרבה בדיבורים. למרות שלא היה דתי במובן המקובל ואף לא למד בבית ספר דתי - לא סירב מעולם להצטרף ל"מניין" בבית הכנסת של השיכון במקום מגורי הוריו ולהשתתף בתפילה. גם בשבתות ובחגים היה מצטרף לאביו, יושב במקומו הקבוע ומתפלל בכוונה רבה. כשנרשם דוד לאוניברסיטה העברית נתקבל לעתודה האקדמית ושלוש שנים ראשונות למד בחוגים למדעי המדינה ולתרבות צרפת וגם למד לקבלת תעודת הוראה. שנה אחת לימד בבית הספר למבוגרים "אפקים". את זמנו הפנוי השקיע בקריאת ספרים והקים לו ספרייה גדולה. במסגרת העתודה האקדמית עבר את אימוני הטירונות וסיים בהצלחה קורס מ"כים. במלחמת ששת הימים השתתף במערכה על ירושלים ונלחם באחד מגדודי החטיבה הירושלמית בקרב על אבו-טור. כששב מן המערכה, לא סיפר דבר וחצי דבר על חוויותיו. כתום המלחמה עבר בהצלחה קורס קצינים (אף זאת במסגרת העתודה) והוענקה לו דרגת ממלא מקום קצין. את דרגת הקצין היה עתיד לקבל לאחר גיוסו לשירות חובה, בסיום קורס השלמה מקצועי. עד לגיוסו שימש כמדריך אימון צבאי לסטודנטים לרפואה, שהתגייסו לעתודה האקדמית. בשנת 1969 סיים דוד את לימודיו באוניברסיטה, ועמד בכל הבחינות לתואר הראשון (B..A) ולקבלת תעודת הוראה.

דוד התגייס לצה"ל באוגוסט 1969, הוצב לחיל התותחנים ועשה בבסיס ההדרכה של החיל קורס השלמה לקציני תותחנים. את חופשותיו היה מבלה בירושלים. הוא סירב לספר על אימוניו והיה ממעט בדברים על מעשיו בצבא וגם עם גיוסו (בעל אחותו), שהיה קצין בצבא הקבע. חופשות

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אלה בילה בחברת אחותו, עובדת משרד הביטחון, באימונים בתרגילי טריגונומטריה, משום שלא רצה לפגור אחרי חניכים אחרים בקורס שלמדו במגמה הריאלית. ביום ה' בתשרי תש"ל (17.9.1969), נפל בעת מילוי תפקידו והובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים.

הדיקן של הפקולטה למדעי הרוח אמר עליו שהתעתד להיות מורה ולעסוק בפעולה חינוכית, שכן "חיינו נעו בתחום של לימוד והשתלמות לקראת הוראה וחינוך". מפקד היחידה כתב במכתב תנחומים להוריו: "דוד הגיע אלינו מספסל הלימודים והיה נכון לתרום את הידע שצבר, את בגרותו ואת כשרונותיו הברוכים, לשירות צה"ל בנאמנות רבה. הוא נטל על עצמו את הכשרתו לקצינות קרבית מתוך הבנה ושקידה, וראינו בו חניך כהלכה.

בספר "נזכור", בעריכת יהודה האזרחי ובהוצאת האוניברסיטה העברית בירושלים והסתדרות הסטודנטים שלה, כלולה פרשת חייו ומותו.